

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžk/40/2017
Identifikačné číslo spisu: 4016200557
Dátum vydania rozhodnutia: 27.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4016200557.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: U. O., bytom Z. XX, D., zastúpená advokátom JUDr. Alexandrom Endrödym, so sídlom Mostová 42, Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, so sídlom Štefániková 69, Nitra, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 22. augusta 2014

č. OU-NR-OVBP2-2014/035606-2, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/146/2016-82 zo dňa 30. marca 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/146/2016-82 zo dňa 30. marca 2017 z a m i e t a .

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie krajského súdu

1. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 11S/146/2016-82 zo dňa 30. marca 2017 odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného - Okresného úradu Nitra zo dňa 22. augusta 2014, č. OU-NR-OVBP2-2014/035606-2, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd zistil, že žalobca žalobou zo dňa 29. 10. 2015, doručenu Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky a postúpenou správne súdu uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 01. 12. 2015, sp. zn. 4Sž/13/2015, sa domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 09. 01. 2014, č. OU-NR-OVBP2-2014/007194-4 a zo dňa 22. 08. 2014, č. OU-NR-OVBP2-2014/035606-2. Krajský súd uznesením zo dňa 29. 04. 2016, č. k. 11S/3/2016-48 vylúčil z konania vedeného pod sp. zn. 11S/3/2016 žalobu zo dňa

29. 10. 2015 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 22. 08. 2014, č. OU-NR-OVBP2-2014/035606-2 na samostatné konanie, ktorému bola pridelená spisová značka č. 11S/146/2016.

3. Vo veci samej mal krajský súd preukázané, že žalovaný rozhodnutím zo dňa 22. 08. 2014, č. OU-NR-OVBP2-2014/035606-2, podľa § 59 ods. 3 správneho poriadku zrušil rozhodnutie Mesta Nitra zo dňa 21. 06. 2012, č. SP 9853/2012-004-Ing.Za, ktorým bola povolená stavba: "Zmena spôsobu využitia pivničného priestoru vstavbou na kancelárske a obchodné priestory so zriadením vchodu z Kúpeľnej ulice" na pozemkoch parc. č. XXXX, XXXX, XXXX, k. ú. D. a vec vrátil prvostupňovému správneému orgánu na rozhodnutie podľa § 60 ods. 2 písm. f/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov.

4. Krajský súd poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 244 ods. 1 a v § 247 ods. 1, 2 v spojení s § 248 písm. a/ OSP a právnu úpravu ustanovenú v § 7 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len "SSP"), účinného od 01. 07. 2016, v spojení s § 97 SSP, s § 98 ods. 1 písm. g/ SSP a s § 491 ods. 1, 2 SSP, konštatoval, že možnosť domáhať sa rozhodnutia správneho orgánu bola i je obmedzená negatívnym výpočtom rozhodnutí a postupov, ktoré sú zo súdneho preskúmania vylúčené na základe zákona.

5. Krajský súd po preskúmaní veci konštatoval, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 22. 08. 2017, č. OU-NR-OVBP2-2014/035606-2, preskúmania a zrušenia ktorého sa žalobca domáhal, podľa § 248 písm. a/ OSP (v súčasnosti podľa § 7 písm. e/ SSP) je rozhodnutím procesnej povahy a je vylúčené zo súdneho preskúmania, keďže žalovaný rozhodnutím č. OU-NR-OVBP2-2014/035606-2 z 22.08.2014 podľa § 59 ods. 3 správneho poriadku zrušil rozhodnutie Mesta Nitra zo dňa 21.06.2012, č. SP 9853/2012-004-Ing.Za a vec vrátil prvostupňovému správneému orgánu na rozhodnutie podľa § 60 ods. 2 písm. f/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov.

6. Podľa názoru krajského súdu žaloba smeruje proti rozhodnutiu žalovaného, ktoré je procesného charakteru a nie je konečným rozhodnutím vo veci a žalobca ním nebol ukrátený na svojich subjektívnych právach. Ide o rozhodnutie správneho orgánu, ktorým sa konanie vo veci nekončí, preto má povahu predbežného rozhodnutia. Samotné rozhodnutie, ktoré napadol žalobca žalobou, nemení s konečnou platnosťou nič na subjektívnych právach žalobcu a bude sa viesť ďalšie konanie, v rámci ktorého bude môcť žalobca ako účastník tohto konania uplatniť všetky svoje procesné práva, vrátane práva na podanie opravného prostriedku v prípade, ak bude po skončení konania vydané rozhodnutie, s ktorým sa žalobca nestotožní. Ide teda o rozhodnutie, ktoré nepodlieha súdneému prieskumu, a ktorým nebolo žalobcovi trvalým spôsobom zasiahnuté do subjektívnych práv, t. j. predmetné rozhodnutie je rozhodnutím dočasnej povahy a nie je rozhodnutím konečným.

7. Krajský súd poukázal na to, že správne súdnictvo je zamerané až na následnú kontrolu zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, keď už nie je možné nápravu dosiahnuť v správneom konaní. V danej súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/30/2009 zo dňa 25. 06. 2009 - judikát č. R 51/2009: "Rozhodnutie, ktorým odvolací orgán zrušil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa nezakladá, nemení ani nezrušuje konkrétne práva alebo povinnosti fyzickej alebo právnickej osoby, preto nemôže byť predmetom súdneho preskúmania podľa V. časti OSP". Správny súd súčasne poukázal aj na to, že tento záver vyplýva z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR, napr. rozhodnutia v konaní pod sp. zn. 6Sžp/20/2011 zo dňa 26. 11. 2011, resp. sp. zn. 3Sžf/123/2009 zo dňa 19. 08. 2010.

8. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. a/ SSP tak, že žiadneému z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože žaloba bola odmietnutá.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu

9. Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal žalobca kasačnú sťažnosť. Navrhoval, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/146/2016-82 zo dňa 30. marca 2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania v plnej výške.

10. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalobca namietal, že krajský súd porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.). Dôvodil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Nitra bolo vydané na základe nezákonného postupu, je zjavne nezákonné a tým došlo k ujme na jeho subjektívnych právach. Tvrdil, že žalobou napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vôbec nemalo byť vydané, nakoľko sa ním rozhodovalo a vyhovel odvolaniu takého subjektu, ktorému neprislúchalo postavenie účastníka stavebného konania. Stavebný úrad za predpokladu, že je oboznámený s § 59 stavebného zákona a príslušnými ustanoveniami správneho poriadku, postupoval vyslovene svojvoľne a nešlo ani o rozhodnutie predbežnej povahy a procesné rozhodnutie, týkajúce sa vedenia konania, nakoľko stavebné konanie už bolo v minulosti ukončené právoplatným rozhodnutím, z ktorého dôvodu je celé žalobou napadnuté rozhodnutie nezákonné a rovnako je nezákonný aj postup mu predchádzajúci.

11. Žalobca ďalej vytykal krajskému súdu nedostatočne zistený skutkový stav veci. Nedostatočne zistený skutkový stav považoval za hlavnú vadu napadnutého rozhodnutia, ktorá je podstatným dôvodom pre zrušenie jednak uznesenia krajského súdu ako aj predchádzajúcich rozhodnutí správnych orgánov, nakoľko jeho následkom je nezákonné rozhodnutie.

III.

Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti žalobcu

12. Žalovaný ku kasačnej sťažnosti žalobcu sa nevyjadril.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

13. Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

14. Podľa § 491 ods. 1, 2, 3 S.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

Na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli, sa použijú ustanovenia tohto zákona; ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ v spojení s § 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 453 ods. 2 S.s.p.), kasačnú sťažnosť žalobcu prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.), a dospel k záveru, že jeho kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

16. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bolo uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/146/2016-82 zo dňa 30. marca 2017, ktorým správny súd odmietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného.

17. Predmetom preskumavacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného - Okresného úradu v Nitre, zo dňa 22. augusta 2014, č. OU-NR-OVBP2-2014/035606-2, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 3 správneho poriadku zrušil prvostupňové správne rozhodnutie Mesta Nitra zo dňa 21.06.2016, č. SP 9853/2012-004- Ing. Za a vec vrátil správne orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie. Mesto Nitra ako stavebný úrad týmto rozhodnutím povolil stavbu: „Zmena spôsobu využitia pivničného priestoru vstavbou na kancelárske a obchodné priestory so zriadením vchodu z Kúpeľnej ulice“ na pozemkoch parc. č. XXXX, XXXX, XXXX, k. ú. D..

18. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého uznesenia krajského súdu najvyšší súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, z ktorých dôvodov ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

19. Kasačný súd po vyhodnotení kasačných dôvodov žalobcu vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Kasačný súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Aby neopakoval skutočností účastníkom známe, na zdôraznenie skutkových a právnych záverov k veci uvádza nasledovné.

20. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. (§ 2 ods. 1 S.s.p.)

21. Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania. (§ 5 ods. 2 S.s.p.)

22. Správne súdy nepreskúmvajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania. (§ 7 písm. e/ S.s.p.)

23. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 177 a nasl. S.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdnemu prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postupu mu predchádzajúceho však musí predchádzať skúmanie podmienok súdneho konania správnym súdom. Jenou z podmienok pre vykonanie súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je právomoc súdu na konanie v zmysle § 6 a § 7 S.s.p..

24. Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. (§ 135 ods. 1 S.s.p.) .

25. Správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe, či už ide o

fyzickú alebo právnickú osobu, ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi v súlade so zásadou materiálnej spravodlivosti.

VI.

Právne posúdenie kasačným súdom

26. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

27. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivec musí konať tak, ako určuje právny poriadok.

28. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

29. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

30. Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Mocenské orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

31. V správnom súdnictve je právo na prístup k súdu vymedzené princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z čoho vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy, okrem tých, ktoré zákon vyslovene z prieskumu vylučuje. Uvedené ustanovenie je súčasne dôležitou interpretačnou pomôckou, pretože výnimky z aplikácie ústavy, i keď sú ustanovené zákonom, nie je možné vykladať extenzívne, ale reštriktívne.

32. Procesné rozhodnutia (obdobne predbežné rozhodnutia) sú všetky tie rozhodnutia, ktorými sa správne konanie vo veci nekončí, teda ide o tie rozhodnutia, ktoré pre žalobcu vo vzťahu k posudzovanej činnosti nezakladajú žiadne práva a povinnosti s konštitutívnym účinkom, a ktoré preto nie sú spôsobilé ukrátiť žalobcu na jeho subjektívnych právach ani na základných právach a slobodách, a to svojím obsahom alebo mu predchádzajúcim postupom.

33. Úlohou krajského súdu ako správneho súdu aj pri uplatňovaní Správneho súdneho poriadku (predtým Občianskeho súdneho poriadku) a v spojení s čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je zisťovať, či rozhodnutie správneho orgánu, zákonnosť ktorého má byť predmetom súdneho preskúmania, je vzhľadom na jeho obsah spôsobilé týkať sa základných práv alebo slobôd žalobcu. V prípade, ak súd zistí, že tomu tak je, takéto rozhodnutie nesmie byť vylúčené zo súdneho prieskumu. Z toho vyplýva, že samotný druh, resp. formálne označenie rozhodnutia správneho orgánu nemôže byť

samo o sebe jediným a rozhodujúcim dôvodom pre odmietnutie zo súdneho prieskumu, pretože ústavné súladný výklad ustanovenia § 7 S.s.p. (predchádzajúca právna úprava § 248 O.s.p.) vyžaduje, aby súd zisťoval, či sa toto rozhodnutie svojím obsahom súčasne nedotýka niektorého zo základných práv alebo slobôd uvedených v čl. 46 ods. 2 ústavy, preto zodpovedá taký postup súdu, v rámci ktorého súd hodnotí nielen formálne znaky rozhodnutia predloženého mu na súdne preskúvanie, ale aj to, či sa toto rozhodnutie svojím obsahom nedotýka subjektívnych práv účastníka.

34. Táto povinnosť súdu zodpovedá ústavne garantovanému právu každého na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy (nález Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 50/01). Ústavný súd už vo veci sp. zn. I. ÚS S 37/95 rozhodol, že „otázku právomoci všeobecného súdu z hľadiska ústavou upraveného práva na súdnu ochranu čl. 46 ods. 2 ústavy treba posudzovať v zmysle čl. 152 ods. 4 ústavy, podľa ktorého výklad a uplatňovanie ústavných zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou, pričom vo veci sp. zn. PL ÚS 18/98 tiež tvrdil, že v prípade, ak dôjde k výkladu právnych predpisov inak ako ústavne konformným spôsobom, môže to mať dopady na niektoré zo základných práv a slobôd.“ Ústavný súd SR v náleze sp. zn. I. ÚS 354/08 tiež konštatoval, že v dôsledku toho, že v prípade, keď sa rozhodnutie, resp. postup orgánu verejnej správy dotýka niektorého zo základných práv a slobôd, z právomoci súdov nesmie byť vylúčené, vylúčenie takéhoto rozhodnutia zo súdneho prieskumu môže signalizovať porušenie čl. 46 ods. 2 Ústavy SR. Rešpektovanie tohto príkazu ústavnej normy je okrem iného možné dosiahnuť výkladom zákonného predpisu v situácii, keď ustanovenie právneho predpisu dovoľuje dvojaký výklad, kedy má prioritu jeho výklad ústavne súladným spôsobom, poukazom na to, že pre súdy táto povinnosť tiež vyplýva z čl. 144 ods. 1 v spojení s čl. 152 ods. 14 ústavy.

35. Taktiež z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že „právo na súd“ ktorého jedným z aspektov je právo na prístup k súdu, nie je absolútne a môže podliehať rôznym obmedzeniam. Uplatnenie obmedzení však nesmie obmedziť prístup jednotlivca k súdu takým spôsobom a v takej miere, že by uvedené právo bolo dotknuté v samej svojej podstate. Okrem toho tieto obmedzenia musia byť zlučiteľné s čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ktorý garantuje právo na spravodlivé súdne konanie len vtedy, ak sledujú legitímny cieľ a keď existuje primeraný vzťah medzi použitými prostriedkami a týmto cieľom (napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Guérin proti Francúzsku, č. 51/1997/835/1041 zo dňa 29. júla 1998).

36. Zo skutkových okolností daného prípadu vyplývajúcich z administratívneho spisu kasačný súd mal zhodne ako krajský súd preukázané, že žalovaný v danej veci rozhodoval ako odvolací správny orgán v druhostupňovom správnom konaní. Žalobou napadnutým rozhodnutím zo dňa 22. 08. 2014, č. OU-NR-OVBP2-2014/035606-2, podľa § 59 ods. 3 správneho poriadku zrušil prvostupňové správne rozhodnutie Mesta Nitra zo dňa 21. 06. 2012, č. SP 9853/2012-004-Ing.Za, a vec vrátil prvostupňovému správne orgánu - Mestu Nitra, na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 60 ods. 2 písm. f) stavebného zákona. Mesto Nitra ako stavebný úrad uvedeným prvostupňovým rozhodnutím povolil stavbu: „Zmena spôsobu využitia pivničného priestoru vstavbou na kancelárske a obchodné priestory so zriadením vchodu z Kúpeľnej ulice" na pozemkoch parc. č. XXXX, XXXX, XXXX, k. ú. D..

37. Skutkové zistenia daného prípadu potvrdzujú, že uvedeným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nebolo s konečnou platnosťou rozhodnuté o ukončení správneho konania o vydanie stavebného povolenia na realizáciu predmetnej stavby.

38. Pokiaľ aj Mesto Nitra vydalo rozhodnutie dňa 21. 6. 2012, ktorým povolilo predmetnú stavbu a žalovaný preskúvaným rozhodnutím zo dňa 22.08.2014 takéto rozhodnutie Mesta Nitra zrušil a vec mu vrátil ako príslušnému správne orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie, ich rozhodnutiami nebolo s konečnou platnosťou rozhodnuté vo veci povolenia stavby, pretože v správnom konaní doposiaľ nebolo vydané právoplatné rozhodnutie, ktorým by sa správne konanie ukončilo. Posudzujúce rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - stavebného úradu Mesta Nitra zo dňa 21. 06. 2012 v spojení s rozhodnutím žalovaného, vydaného v druhostupňovom odvolacom správnom konaní dňa 22. 08. 2014 podľa ich obsahu a následkov vo vzťahu k žalobcovi najvyšší súd dospel k zhodnému záveru

ako krajský súd, že uvedenými rozhodnutiami doposiaľ nebolo právoplatne konštitutívnym spôsobom zasiahnuté do subjektívnych práv žalobcu a to tým, že rozhodnutiami správnych orgánov prvého a druhého stupňa nebolo právoplatne ukončené správne konanie.

39. Vychádzajúc z uvedeného keďže rozhodnutím žalovaného bolo rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, rozhodnutie žalovaného treba považovať za procesné rozhodnutie, ktorá skutočnosť je jednou zo základných zákonných podmienok pre vylúčenie veci zo súdneho prieskumu tak v zmysle právnej úpravy Správneho súdneho poriadku (§ 7 písm. e/) ako aj Občianskeho súdneho poriadku (§ 248 písm. a/ v spojení s § 491 ods. 2 S.s.p.).

40. Kasačný súd preto dospel k záveru, že vzhľadom z dôvodov uvedených vyššie nebolo zasiahnuté do subjektívnych práv žalobcu právoplatne s konečnou platnosťou, a preto rozhodnutie žalovaného je vylúčené zo súdneho prieskumu, čím boli splnené podmienky pre odmietnutie žaloby správnym súdom, keďže napadnuté rozhodnutie žalovaného je rozhodnutie procesného charakteru, ktoré nie je konečným rozhodnutím vo veci a ktorým žalobca nebol ukrátený na svojich právach. Týmto rozhodnutím sa vec opäť vracia do štádia správneho konania pred orgánom prvého stupňa, a preto nemení s konečnou platnosťou nič na subjektívnych právach žalobcu.

41. Krajský súd správne poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a to na rozhodnutie Rs 51, publikované v Zbierke rozhodnutí najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky, v zmysle ktorého „Rozhodnutie, ktorým odvolací orgán zrušil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa nezakladá, nemení ani nezrušuje konkrétne práva alebo povinnosti fyzickej alebo právnickej osoby, preto nemôže byť predmetom súdneho preskúmania podľa V. časti O.s.p.“ (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. júna 2009, sp. zn. 4 Sžso 30/2009).

42. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti, najvyšší súd námietky žalobcu uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keď tieto nespochybnili vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. zamietol.

43. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 467 ods. 1 v spojení s §§ 167 a nasl. S.s.p.. Účastníkom nepriznal právo na náhradu trov tohto konania, keďže žalobca nebol v konaní úspešný a v prípade úspechu žalovaného nie je možné náhradu trov konania spravodlivo požadovať.

44. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.